

Bizottsági ülés a Parlamentben

Bencsik István elnökletével tegnap a Parlament Gobelintermében tanácskozott az országgyűlés mezőgazdasági bizottsága. Napirendjén csupán egy téma szerepelt: a képviselők — Földes László mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettes tájékoztatója alapján — megvitatják az erdőkről és a vadgazdálkodásról szóló (1961-ben kelt) törvény módosítására vonatkozó irányelveket.

KEVESEBBET, DE JOBBAN

A vidéki színjátszás új hálózati rendszere

Szeged számára különösen érdekes az a sajtótájékoztató, amelyet dr. Malonyai Dezső, a Művelődésügyi Minisztérium Színházi Főosztályának helyettes vezetője tegnap délelőtt tartott Budapesten, a minisztérium épületében. A tájékoztató szövegében a javaslatokról és ajánlásokról volt szó, amelyekkel a főosztály a vidéki színházi hálózati rendszer új szerkezetét kívánja megvalósítani. Ezeket a javaslatokat a minisztérium minden megyei tanács illetékes szakigazgatási szerveinek eljuttatott, sőt már meg is kapta többségüknek egyetértő véleményét. Szeged számára azért érdekesek, mert hasonlóak, illetve több pontban azonosak a szegedi színház jelenlegi gyakorlatával.

Az új hálózati rendszer azt szabályozza, hogy melyik vidéki színház hol és milyen körülmények között

tarthat és tartson előadásokat. Mégsem egyszerűen a tájszínházak, a tájolás ügye ez, hanem valójában egész színházi kultúránkról, a minisztérium javaslatainak az a célja, hogy az előadások színvonala, hatékonysága a jövőben jelentősen emelkedjen, hogy színházaink kevesebb, de jobb előadásokat tudjanak tartani, amelyek között a javaslatok szerint csak olyan helyeken és épületekben érdemes és szükséges előadásokat rendezni, ahol legalább 400-600 néző befogadó — és más szempontból is alkalmas — színházterem áll a művészek rendelkezésére.

A sokféle variációra, helyi kezdeményezésre lehetőséget adó minisztériumi indítványok a vidéki színházakat,

illetve a vidéken előadásokat tartó együtteseket három csoportba osztják. A nagyszínházak, amelyekhez a pécsi és a miskolci kívül a szegedi tartozik, a székhelyükön és megyéjük nagyobb városában rendszeresen és tartós ott-tartózkodással — a szegedi színház ezt már tavaly nyáron elhatározta — tartanak előadásokat. Ezenkívül úgynevezett körzeti feladatokat is ellátnak, vagyis más megyékbe látogathatnak és a megállapodás szerint tarthatnak nagyobb városokban operaelőadásokat. De ha a színház más megyébe látogat — ez is új a javaslatokban —, a vendéglátók kötelesek térítést fizetni a színházaknak. A színházak második csoportja az úgynevezett körzatesített rendszerrel működő színház. A pécsi, a miskolci és a szegedi kívül az összes vidéki színház e csoportba tartozik. Székhelyükön és megyéjükön kívül kötelesek más megyékben is előadásokat tartani, de a jelenlegihez csökkentett számban és csak alkalmas helyeken.

A harmadik csoportba az országos feladatokat ellátó két együttes, a Déryné Színház és a Pécsi Balett tartozik. Az ország minden alkalmas színházépületében feltehetően.

Az új rendszert, amennyiben a minisztérium legfőbb vezetői jóváhagyják, először a kaposvári színház próbálja ki. Szeptember 1-től a kaposváriak már az új rendszert dolgozzák. A többi vidéki színház pedig egy év múlva, 1971 szeptemberében kezdi meg munkarendjének alakítását az új struktúrához.

Ö. L.

a műtrágya hatékonyságát ugyanakkor fokozza a csapadék.

Az agronómusok véleménye szerint, mindent egybevetve: a hosszúra nyúlt tél és a csapadékos március után az április végi esőzés — amennyiben nem tart túl csúszosan — nem szabad egyértelműen „elmarasztalni” a természetet.

Kacsatenger

Nyolcezer tojó gondoskodik az utánpótlásról a pusztaszeri Termelőszövetkezet kacsatelepén. Ebben az évben 230 ezer pécenyekacsát szándékoznak felnevelni. A Vásárhelyen keltetett apró kacsák 7 hét — 49 nap — alatt már eléri az értékesíthetőség határát.

Horváth Dezső felvétele

No, nem a folyóval. Bármilyen vadul mutat is mostanában, azért még mindig belül van gátjain. Baj ugyan így is sok van vele, de most nem róla lenne szó, hanem a szállodáról.

Hogy mi baj van vele? Nézzük meg például egy este eseményeit az étteremben fél 11-től. Keves a vendég. Összesen ha tízen-tizenketten

lehetnek. 22 óra 30 perckor megélnék az étterem. Nem újabb vendégek jönnek, csupán a felszolgálók járják a konyhában. Nem rendeléseket felvenni, de hogy. Mind-ez csupán előkészület ahhoz, hogy 22 óra 45 perc táján hozzálassanak az asztalokhoz (mármost az üres asztalokról). Mozgások meglehetősen feszelten, munkájukat diszkurálták és időnkénti baráti vagy éppen szakmai eszmecsere kíséri. 23 óra 30 perc körül a csörgés erősödik. Most már a reggeliző, másnapra terítik az asztalokat. Háromnegyed 12-kor lépnek ki az utolsó vendégek a belső teremből. Közben szinte rájuk oltják a világítást. A külső tereben még négyen vannak. A terítést folytatják.

Az idő: 23 óra 50 perc. Egy felszolgáló végigmegegy a termen, közben levelezi nyakendőjét, kigombolja ingét. Egy másik pincér lábával kitémasztja a konyhaajtót, barátijá beszélgetésbe mélyedve megáll és néha felemeli karját. Intetget be a konyhába. 23 óra 53 perc: a maradványok még kimegy az előcsarnokba oltózni. A presszóból is ekkor jön egy öttagú társaság, ahol közben az egyik sornál már feltették a székeket az asztalokra. 23

óra 55 perc: kimennek az ajtón. Visszanézve még látják, amint az egyik felszolgáló ingre vetkőzve, könyéig felgyűrt ingujjában nagyot és jóleső nyújtózkodik a ruhatárnál, zárás előtt 5 perccel.

A Tisza szálloda Szeged leginkább reprezentatív helye kellene hogy legyen. Mégis, az előbb elmondott eset nem egyedülálló. Nem is esetekről, hanem inkább folyamatról beszélnék: mintegy másfél-két éve indult el, kezdve a nem jól elmosott poharakon — idáig. Furcsa hangulata van mostanában az étteremnek. Hasonlít ahhoz, mint amikor egy cég a csőd szélén áll, és „most már minden mind egy” alapon veszi a dolgokat. Talán ezért is fogatkozott meg közönséget. Hízen ott a közös igazgató a Hungaria vagy az Atabárdos, ahol már jobban érezheti magát az ember. Az előbbiben olcsóbb árak és általában legalább egyező minőségű kiszolgálás fogadja a vendéget; az utóbbiban pedig általában szinte azonos árak mellett sokkal jobb kiszolgálásban, szervezésben van része a betévedőnek. Nem is beszélve az ételről: jobb minőségű és nagyobb adagokról.

Szaknyelven szólva: matt. Mit lehet mindehhez mondani? Legfeljebb annyit hogy az ember „mélygálat”: a hidra továbbra is az Attila és a Nagy Jenő utca felől lehet eljutni a Marx térről, a hídról azonban ki azoknak a szülőknak és gyerekeknek, akik ezen a környéken laknak, s „némi büszkeséggel” hangjában közli velük, hogy a város utcán és folytatásán, a fejlődés, a köztűti forgalmaként Kálman utcán valamely gyors növekedése teszi az ut. A 43-as főközlekedési útvonal ily módon Ugye remek vigasz?

Sz. I.

Közlekedés

Ez nem játék

Oly kevés helyen lehet közlekedni a játszóteret. játszani Szeged belvárosában, úgyhogy nincs semmi csodálkozni való azon, hogy a Bajcsy-Zsilinszky utcán a gyerekek futólabdával, focival, labdával játszanak, veszélyes lenne tovább Jénó utcai építkezés, a másfelől a gólkiállítás. De tudják-e a gyerekek, mi az az autóparkoló és úgynevezett autóbussz-decentrumot kellene ide tenni.

Nemcsak ez a spontán született játszó utca szűnik meg, hanem — úgy hírlík — a Bartók Béla téri játszótér is. Az már ismeretes, hogy az útépítések befejeztével megosztják a forgalmat: a hidra továbbra is az Attila és a Nagy Jenő utca felől lehet eljutni a Marx térről, a hídról azonban ki azoknak a szülőknak és gyerekeknek, akik ezen a környéken laknak, s „némi büszkeséggel” hangjában közli velük, hogy a város utcán és folytatásán, a fejlődés, a köztűti forgalmaként Kálman utcán valamely gyors növekedése teszi az ut. A 43-as főközlekedési útvonal ily módon Ugye remek vigasz?

Tavaly még arról volt szó, hogy a Bartók Béla téri autóparkoló és autóbussz-decentrumot rendeznek be, sok modern, prima játékosokkal, és a gyerekek futólabdával, focival, labdával játszanak, veszélyes lenne tovább Jénó utcai építkezés, a másfelől a gólkiállítás. De tudják-e a gyerekek, mi az az autóparkoló és úgynevezett autóbussz-decentrumot kellene ide tenni. Szaknyelven szólva: matt. Mit lehet mindehhez mondani? Legfeljebb annyit hogy az ember „mélygálat”: a hidra továbbra is az Attila és a Nagy Jenő utca felől lehet eljutni a Marx térről, a hídról azonban ki azoknak a szülőknak és gyerekeknek, akik ezen a környéken laknak, s „némi büszkeséggel” hangjában közli velük, hogy a város utcán és folytatásán, a fejlődés, a köztűti forgalmaként Kálman utcán valamely gyors növekedése teszi az ut. A 43-as főközlekedési útvonal ily módon Ugye remek vigasz?

Jön a légalapács

Két éve sincs még, hogy átépítették, újjávarázsozták az Aradi vértanúk terét. Az emberek hamar megszokták és megszerették, mert szép. Most azonban az a veszély fenyeget, hogy hamarosan légalapácsos munkások jelennek meg a téren. Na, nem az egész teret, csak egy részét, a körülbüví az egykori „zöld villamos” helyén, hogy öblöt képezzenek ki az autóbussz-megállónak.

Jó, rendben van, annak idején nem tudták, hogy majd autóbussz-vonal vezet erre. A város tömegközlekedésének szervezése mostanában lép felsőbb osztályba, s amiatt nem illik haragudni, hogy a tarjáni 9-es busz útja erre felé vezet. En se szólnék talán egy szót sem az autóbussz-

megálló miatt, ha nem halottam volna — mégpedig közlekedési szakemberektől —, hogy lenne jobb megoldás is. Nem az Aradi vértanúk terének parkjából kell elvenni a hegyet, hanem néhány méterrel arább, a rendelőintézet szomszédos oldalán, a Lenin körúton kínálkozik a megoldás. Hogy mennyire jó megoldás: itt nemcsak a 9-es, hanem a nagyállomásról induló 10-es autóbussznak is kényelmes, közös megállót lehet kialakítani. Ugy, ahogy az városokban, szokásos, mert kényelmes, célszerű.

Nem tudom, ezt a sakkpartit végigjátszották-e már. S ha igen, ebben is mottó kap a közlekedési hatóságoktól a város lakosága?

Fehér Kálmán

Baj van a Tiszával

No, nem a folyóval. Bármilyen vadul mutat is mostanában, azért még mindig belül van gátjain. Baj ugyan így is sok van vele, de most nem róla lenne szó, hanem a szállodáról.

Hogy mi baj van vele? Nézzük meg például egy este eseményeit az étteremben fél 11-től. Keves a vendég. Összesen ha tízen-tizenketten

lehetnek. 22 óra 30 perckor megélnék az étterem. Nem újabb vendégek jönnek, csupán a felszolgálók járják a konyhában. Nem rendeléseket felvenni, de hogy. Mind-ez csupán előkészület ahhoz, hogy 22 óra 45 perc táján hozzálassanak az asztalokhoz (mármost az üres asztalokról). Mozgások meglehetősen feszelten, munkájukat diszkurálták és időnkénti baráti vagy éppen szakmai eszmecsere kíséri. 23 óra 30 perc körül a csörgés erősödik. Most már a reggeliző, másnapra terítik az asztalokat. Háromnegyed 12-kor lépnek ki az utolsó vendégek a belső teremből. Közben szinte rájuk oltják a világítást. A külső tereben még négyen vannak. A terítést folytatják.

Az idő: 23 óra 50 perc. Egy felszolgáló végigmegegy a termen, közben levelezi nyakendőjét, kigombolja ingét. Egy másik pincér lábával kitémasztja a konyhaajtót, barátijá beszélgetésbe mélyedve megáll és néha felemeli karját. Intetget be a konyhába. 23 óra 53 perc: a maradványok még kimegy az előcsarnokba oltózni. A presszóból is ekkor jön egy öttagú társaság, ahol közben az egyik sornál már feltették a székeket az asztalokra. 23